

Disney

Anna & Elsa

Podivuhodný ledostroj

Text: Erica David

Ilustrace: Bill Robinson, Manuela Razzi,
Francesco Legramandi a Gabriella Matta

EGMONT
Publishing

Pro Danu Felkoff Kennedyovou.

Dívej se vždy dopředu.

– E. D.

Original title: *Frozen: The Great Ice Engine*
Copyright © 2016 Disney Enterprises, Inc.
All rights reserved

Vydalo nakladatelství EGMONT ČR, s.r.o.,
Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10, v Praze roku MMXVI
jako svou 4744. publikaci.

Odpovědná redaktorka Eva Plaňanská
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazba ART D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.
Tisk Polsko

TS 14. Vydání první.
ISBN 978-80-252-3627-7
www.egmont.cz

Kapitola 1

Rána v Arendelle šlapala jako hodinky. Z pekařství se rozlila vůně čerstvě upečeného chleba. Lahodný závan spustil řetězovou reakci. Děti vyskočily z postýlek a probudily rodiče, kteří se vypravili na trh pro čerstvý bochník, aby utišili kručení bříšek a den mohl pořádně začít.

Vůně pečeného chleba pošimrala pod nosem také Annu a Elsu. Vydaly se za ní rovnou do hradní kuchyně. Tam už na ně čekal vrchní kuchař s dvěma čerstvými pecny, které právě vytáhl z pece.

„Dobré ráno, dámy,“ pozdravil je.

„Dobré ráno,“ odpověděly Anna s Elsou.

Šéfkuchař ukrojil dva krajíce, ještě horké je zabalil do ubrousků a podal Else a Anně. Sestry se chystaly na pravidelný trh na náměstí a rozhodly se posnídat venku. Elsa a Anna kuchaři hezky poděkovaly. Oblékly si kabáty a vydaly se do města.

Procházely ulicemi a pozorovaly čilý bzukot všude kolem. Obchodníci otevírali krámky a vystavovali čerstvé zboží. Nový den doopravdy začal!

Anna s Elsou minuly vesničany, kteří čekali ve frontě na led. Led byl pro království Arendelle důležitý hlavně v horkých letních měsících. Díky němu dokázali lidé udržet čerstvé nejen potraviny, ale i sami sebe.

Elsa sice dokázala led vyčarovat, ale tento dar používala jen v největší nouzi. Arendellský led těžili ledaři, kteří pracovali vysoko v horách. Každé ráno ho dováželi na hrad i do města.

Když se sestry blížily k náměstí, všimly si ve vzdáleném rohu tržnice houfu lidí.

„Zajímalo by mě, co se tam děje,“ řekla zvědavě Elsa.

„Pojďme se podívat,“ pobídla ji Anna.

Spěchaly přes rušné náměstí. Než se protlačily na jeho okraj, byl dav dvakrát tak velký.

„Nic nevidím!“ stěžovala si Anna. Poskakovala nahoru a dolů a nakukovala skulinkami v davu.

„Klid, ty pružinko,“ krotila ji Elsa. Jemně zaklepala na rameno vysokému muži, který stál před nimi. „Promiňte, pane, mohly bychom projít?“

Muž se na Elsu usmál a ustoupil stranou. „Udělejte místo pro Její Veličenstvo!“ zvolal. Vesničané se rozestoupili a vytvořili pro Elsu s Annou uličku. Sestry pohodlně prošly masou lidí. Když se ocitly vepředu, Elsa zalapala po dechu. Před nimi na vozíku stálo to nejdivnější zařízení, jaké kdy viděla. Vypadalo to jako obrovský otevřený sud. Ze sudu trčelo všemožné harampádí, korunované kusem díratého sýra na vrchu. Kolem vedly provázky, páčky, kolečka a řemeny. Pod vědrem plným čehosi, co připo-

mínalo cvrnkací kuličky, se otáčelo kolo obuté do staré sněžnice, a prorezlá konzerva nad ním vydechovala oblaka páry.

„Co to u všech všudy...“, neměla Elsa slov.

Anna nevěřila vlastním očím. „Je tohle kozí roh?“ udiveně ukazovala na jednu z mnoha částí přístroje.

„Ho, hó!“ ozval se za nimi bodrý přátelský hlas.

K sestrám už se řítíl chlap mohutný jako hora se zrzavým strništěm na tvářích. Byl to Oaken, majitel Obchodní stanice. Hrdě položil ruku na to podivné zařízení. „Představuji vám... můj nejnovější vynález!“

„Páni! To je úžasné, Oakene!“ obdivně řekla Anna a podrobila stroj dalšímu zkoumání. „A co to je?“

„Je to ta nejlepší věc od vynálezu Jarlsbergského sýra!“ odpověděl Oaken.

„Hmmm! A to je co?“ zeptala se Anna znovu.

„Tohle změní tvář Arendelle navždy!“

„Ano, ale co to je? To napětí snad nevydržím!“ rozčileně breptala Anna.

„Stroj na led,“ prohlásil slavnostním hlasem Oaken a celý se dmul pýchou.

„Ahá! Chápu,“ pokývala Anna přesvědčeně hlavou. Ve skutečnosti nechápala vůbec nic. Tázavě se podívala na Elsu. Elsa pokrčila rameny. Byla stejně zmatená, jako její sestra.

„Řeže led, *ja?*“ dal se Oaken do vysvětlování.

Všichni se tvářili stejně popleteně a zmateně si šuškali. Příkladně vyrobil obchodník svými vlastníma rukama. Dřevěná prkna byla k sobě nahodile sbitá a některé části držely pohromadě přivázané tkaničkami. Jedno kolo jistila žvýkačka. Zkrátka, stroj vypadal vcelku vratce. Nezdálo se, že by dokázal rozkrojit chleba, natož led.

